

KWINTESSENS (8.01) – Geboorte, leven, verval en dood

“ Geen ik, geen geest, geen lichaam, geen zintuigen, geen verlangen of gehechtheid, geen geboorte, leven, ouderdom, verval of dood, geen bezit, geen gedachte van gescheidenheid; van dit alles is niets het mijne, van dat alles is niets het mijne.

Levend, overal en in deze gelukzaligheid alleen, is een jivanmukta.”

In 'Dood, leve de clown' schreef Suzanne :” Maar waarom voel ik dan geen pijn bij het achterlaten van wat ik als zo wezenlijk voor mij beschouw? “ (De Clown 10)

Het antwoord hierop geeft Suzanne – wellicht zonder zich deze vraag nog te herinneren – in Synthese (3.16) – Dement : “ ...*van binnen ben ik geen clown, zelfs geen Suzanne. Ik ben mijzelf ,zonder ik..*”

Daarom is er geen pijn, er was geen ik, geen bezit ('ik ben clown').

In Synthese (3.5) – Ruimte zegt Arnold : “ *Maar in de immens open ruimte van onze relatie kan alles benaderd worden, er is een wederzijds geven met alle inzet en vermogen; wij zijn aanwezig met heel ons hart en alles vloeit, alles stroomt.*”

Daarom vloeit en stroomt alles, de relatie is een open ruimte die door geen van beiden als in bezit genomen wordt : van dit en dat is niets het mijne.

In de twee situaties is er – zij het voor een bepaalde duur – een vrijheid, een bevrijding van zichzelf, waardoor kan gebeuren wat moet gebeuren, de spelers volkomen 'willoos' het spel zich laten spelen, in vrijheid noch gebondenheid. Zonder enig willen vanuit het ik-gevoel, kan er in de woorden van Luk Heyligen plaats vinden :

*“ Als ik niet meer wil,
wordt alles zo eenvoudig. “*

Zo eenvoudig als de eenvoud van zijn .